Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Helga Hürkamp: Sonnenblume

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Visual Library

staohnen: „‘1944 V 87 G 123, 1945 V 89 G 143.’ — Dat ist ja so‘n Aort Massengrab för aal dei Clemense un Josefs un Willis. Dei Naomens van dei Doen, dei harn se doch irgendwor henschrieben mößt.“

Helga Hürkamp

Sich
sehnend
dehnend
Sonne trinken

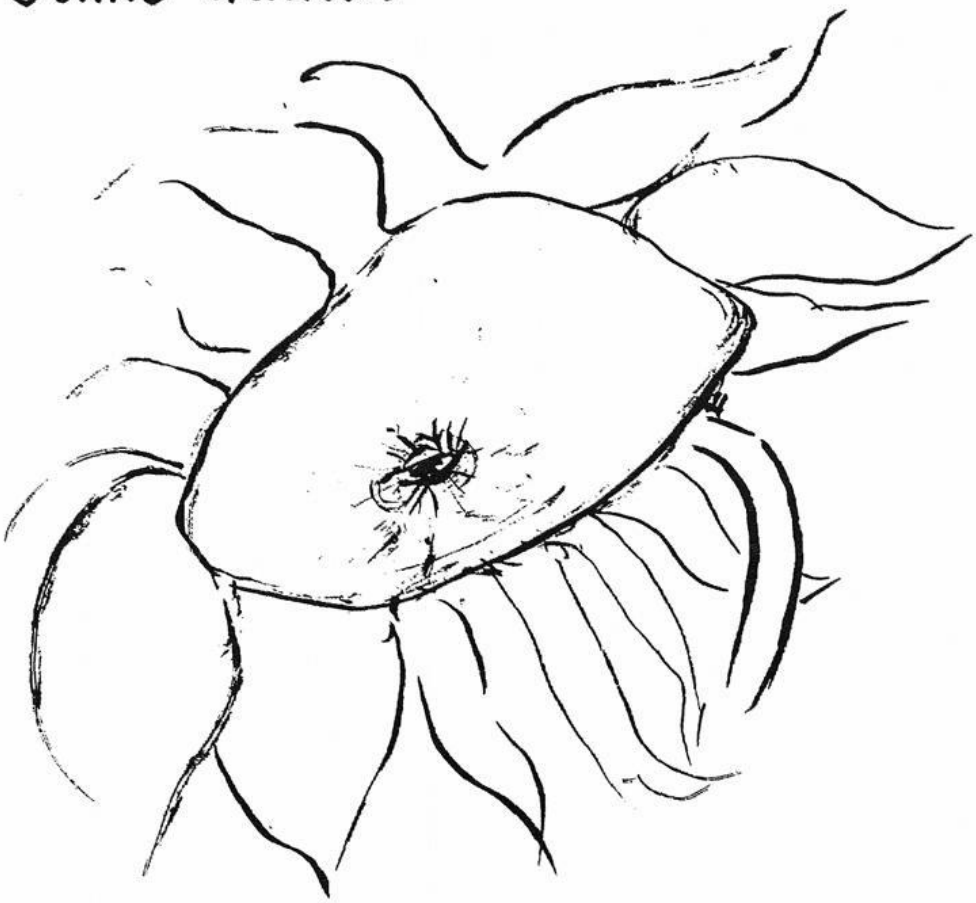

Strahlen einfangen
Sonnenblume sein.

Landesbibliothek Oldenburg

Erika Täuber

Hebben is bäter as kriegen

He is nu al 75 Jaohr old, denkt aover gern maol trügg. Domaols wöör he twölf un dat wöör Wiehnachtenaobend. De Geschenke harrn se noch nich krägen. Vadder frogde: „Nu segg maol, Hinnik, wat muchst du denn an leevsten hebben?" „Och, dat weeßt du doch: 'n gollen Klock mit'n gollen Kä!" „Dat sünd jao Grappen, Hinnik. Kiek maol, wat wi för di hebbt: feine wullen Strümp!" sä sien Mudder. „Sülben maokt! Freist di nich?"
Siene beiden Süstern harrn wullen Hanschken för em, sien Bro'er warme Puschen! Hinnik sä danke un dee allns ünnern Wiehnachtsboom.
„So, Hinnik, nu kiek maol ünnern Dannenboom!" reep sien Vadder. „Oh, een Paket! is dat för mi? So groot! Wat is daor denn in?"
„Maok daor man erst dat Band van af! Süh, - un nu den Deckel hoch!"
Alle käken tau. Nu keem Papeer, niks as Papeer, - 'n ganzen Barg. Un denn harr 'n Karton to faat, wöörn Schauhkarton. Hinnik maokde em up un harr'n Zädel vör sick.
„Vörlesen!" reepen alle. Hinnik les:

„Us schall blot wunnern, of Hinnik sick freit,
wenn he glieks weet, wat de Klock em sleit."

Schull daor nu würklich een Klock in weesen? Oder wull's se em alltohoop ansmärn? Nee, - wat se käken! Dat harr doch wat to bedüden! Hinnik reet dat Papeer ut'neen - un denn he doch warraftig een gollen Uhrkä in de Hand. He kunn bold sien eegen Oogen nich tro'n; aover de Kä blinker un blänker as wull se fraogen: „Na, magst mi ok lieden?"
„Och, wat fein!" sä Hinnik. Dat kann ick jao gaornich glöwen! Un kiek, hier is jao ok de lüttke Samtkasten för de Klock! O, nu geiht de verdreihte Kasten nich up!" Hinnik wull daor mit Gewalt bi.
„Langsam mit de willen Pär!" sä Vadder. „Hier is'n lüttken Knoop, moßt blot up drücken! Sühst woll, de Deckel geiht vaon süleb in de Höchde!" Un leeg daor up den dunkelroden Samt - ganz schier un glatt. Hinnik siene Ogen würrn jümmer grötter - 'n Ziepel

Landesbibliothek Oldenburg